

Ακόμα και η αύξηση του κατώτατου μισθού, θα πληρωθεί από τους εργαζόμενους, μέσω επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών

Του **Γιάννη Ελαφρού**

Σε μια ομιλία με σαφώς προεκλογικό χαρακτήρα και προσπάθεια ανάδειξης φιλολαϊκού χαρακτήρα, ο πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας έδειξε με σαφήνεια πως ο ίδιος και ο ΣΥΡΙΖΑ φιλοδοξεί και στη νέα φάση να είναι το **γερό χαρτί** του συστήματος και του κεφαλαίου στην Ελλάδα, **για την προώθηση των αναγκών αστικών αναδιαρθρώσεων και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να εκφράσει τα συμφέροντα και τα δικαιώματα των εργαζομένων**, όπως προσπαθεί να εμφανιστεί.

Ακόμα και παίρνοντας τοις μετρητοίς όσα εξήγγειλε, αν και η ζωή έχει δείξει πως ο Αλ. Τσίπρας και ο **ΣΥΡΙΖΑ είναι μαέστροι στα ψέματα και στις κωλοτούμπες (το προηγούμενο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης οδήγησε στο 3ο μνημόνιο και σε μνημονιακό χαλκά έως το 2060)**, ο πρωθυπουργός αποδείχθηκε ουσιαστικά αρνητικός στις απαιτήσεις και στις ανάγκες του κόσμου της εργασίας. Ακόμα μια φορά...

Γιατί το πιο σημαντικό δεν είναι τι είπε, αλλά τι δεν είπε. Καθώς βγαίνουμε υποτίθεται από τα μνημόνια δεν ακούσαμε για την κατάργηση ούτε ενός μνημονιακού νόμου, ούτε μίας μνημονιακής διάταξης! Η συμφωνία που έχει κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με το ιερατείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατήρηση του μνημονιακού κεκτημένου τηρείται ευλαβικά! **Δεν ακούσαμε, για παράδειγμα, για κατάργηση του ληστρικού ΕΝΦΙΑ αλλά για ελάφρυνσή του κατά 30%**. Ας σημειωθεί πως ήδη ο ΕΝΦΙΑ προϋπολογίζεται για περίπου 3,2 δις. και εισπράττονται τελικά περίπου 2,6 δις. (περίπου 20% λιγότερο), άρα περισσότερο μοιάζει με εξορθολογισμό μέσα **στο πλαίσιο του δημοσιονομικού ευρω-σφαγείου** (άλλη σταθερά που δεν πειράζει ο ΣΥΡΙΖΑ με τίποτα), παρά με πραγματική ελάφρυνση.

Αντίστοιχα δεν καταργείται ο μνημονιακός νόμος για την επεκτασιμότητα των συλλογικών συμβάσεων, αλλά εφαρμόζεται, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να επεκταθούν οι συμβάσεις εάν οι εργοδότες δεν είναι γραμμένοι (κατά πλειοψηφία) στη δική τους ένωση, πράγμα για το οποίο κανείς δεν τους υποχρεώνει! Τόσο απλά...

Κι ακόμα δεν ακούσαμε τίποτα για το ένα εκατομμύριο και πλέον ανέργους, ούτε για αύξηση στο επίδομα ανεργίας κι επέκταση σε όλους, ούτε μείωση ωρών εργασίας, ούτε προσλήψεις στο δημόσιο για την κάλυψη κοινωνικών αναγκών...

Ο Τσίπρας από την αρχή της ομιλίας του ξεκαθάρισε το όραμά του, που στηρίζεται σε δύο πυλώνες:

«Πρώτον: Στη στήριξη των επενδύσεων και τη διαρκή εμβάθυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Για να μεταμορφώσουμε την Ελλάδα σε ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό, ευρωπαϊκό κράτος.

Και δεύτερον: Στη προστασία της μισθωτής εργασίας και στην ενίσχυση της διαπραγματευτικής δύναμης των εργαζομένων».

Προσπάθησε δηλαδή να εμφανιστεί ως κλασικός σοσιαλδημοκράτης που **υποστηρίζει και συμφιλιώνει τα συμφέροντα και του κεφαλαίου και της εργασίας. Win-win που έλεγε σε άπταιστα ελληνικά και ο ανεκδιήγητος Γιωργάκης.** Αυτό βέβαια δεν γίνεται και το έζησε στο πετσί του ο κόσμος της εργασίας τα προηγούμενα χρόνια της μνημονιακής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Η προτεραιότητα για τον Αλ. Τσίπρα δεν κρύβεται, όσο κι αν προσπάθησε χθες να την καμουφλάρει: «Η προσέλκυση νέων επενδύσεων αποτελεί κομβικής σημασίας στόχο, για να πετύχουμε τη παραγωγή νέου πλούτου και την μείωση της ανεργίας. Αυτή η προσπάθεια πρέπει να γίνει πρώτα και κύρια στο πεδίο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, για τη δημιουργία ενός **φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος**».

Όλα κινούνται σε αυτό το πλαίσιο:

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικό είναι το **δωράκι προς τους εργοδότες σχετικά με την (πενιχρή) αύξηση του κατώτερου μισθού:** Θα επιδοτηθούν για δύο χρόνια από το κράτος το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών των νέων κάτω των 25 ετών (50% από 1/1/19 στο 100% από 1/1/20). Τι λέει ο Αλ. Τσίπρας για αυτό; «Διότι η αύξηση του κατώτατου μισθού, αλλά και η κατάργηση του υποκατώτατου, πρέπει να γίνει με τρόπο που θα δημιουργεί την κοινωνική συναίνεση και βεβαίως την προοπτική της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας». Άρα δεν κάνουμε τίποτα χωρίς τη συναίνεση του κεφαλαίου και όλα τα υποτάσσουμε όχι στα εργατικά συμφέροντα αλλά στην «ανταγωνιστικότητα». **Το δημόσιο βέβαια θα επιβαρυνθεί για να ξελασπώσει πάλι τους εργοδότες...**

Τα μέτρα στήριξης στο κεφάλαιο είναι πολλά, μεταξύ αυτών ξεχωρίζει η εξαγγελία για **μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες, από 29% που είναι σήμερα, στο 25%**, αρχής γενομένης από τη 1/1/19 και σε βάθος τετραετίας.

Δεν εξαγγέλθηκε ανάλογη μείωση της φορολογίας για τους μισθωτούς, απεναντίας ισχύει η απόφαση μείωσης του αφορολόγητου από 8.500 στα 5.600 από 1/1/2020 που θα φέρει τρομερή αύξηση στη φορολογία της εργατικής τάξης, των ανέργων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Για το περιβόητο θέμα της περικοπής ή όχι των συντάξεων, ο Αλ. Τσίπρας είπε πως με βάση τα στοιχεία του προϋπολογισμού για το 2019 το μέτρο είναι αχρείαστο και πως η ελληνική κυβέρνηση θα εισηγηθεί στην ΕΕ τη μη θέσπιση του μέτρου. **Δηλαδή αφού σας τα έχουμε πάρει χοντρά από άλλες πηγές μπορούμε να αναβάλουμε το μέτρο γι' αργότερα, έχουμε κι εκλογές.** Από τη άλλη κι εδώ βλέπουμε πως **εποπτεία από την ΕΕ υπάρχει και στη μεταμνημονιακή κατάσταση**, καθώς η κυβέρνηση δεν τολμά να προχωρήσει σε καμία μονομερή ενέργεια...

Στα δωράκια της πρωθυπουργικής ομιλίας ξεχωρίζει η καταβολή, μέχρι το τέλος του έτους (εδώ βιαζόμαστε!) σε ένστολους των σωμάτων ασφαλείας και των ενόπλων δυνάμεων, καθώς και σε δικαστικούς, αλλά και πανεπιστημιακούς, αναδρομικά ύψους σχεδόν, 1 δις ευρώ. Την ώρα που για τις συντάξεις το συζητούν... Είναι φανερό η προσπάθεια ενίσχυσης του σκληρού πυρήνα του κρατικού μηχανισμού (στρατός, αστυνομία, δικαστήρια), σε μια περίοδο που αναβαθμίζεται και η πολεμική προετοιμασία και η προσπάθεια σταθερότητας στο εσωτερικό με κάθε μέσο... Αποκαλυπτική επίσης η αβάντα Τσίπρα στον ακροδεξιό συνεταίρο του Καμμένο, αφού είπε πως το μέτρο αυτό γίνεται μετά από επιμονή του υπουργού Άμυνας!

Δεν πέρασε απαρατήρητο και το δωράκι στον ΠΑΟΚ του Γ. Σαββίδη με την άμεση (κι εδώ!) παραχώρηση οικοπέδου του ελληνικού δημοσίου για την ανέγερση γηπέδου του δικεφάλου του Βορρά. Η προσπάθεια να αμβλυνθούν οι αντιδράσεις για το μακεδονικό που συνδέονται και με αντίστοιχα συμφέροντα είναι προφανής. Μετά το γήπεδο στον Κόκκαλη που έδωσε ο Σημίτης και στον Μελισσανίδη από Τσίπρα, έρχεται και η σειρά του Σαββίδη...

Θα πιάσουν τα δολώματα Τσίπρα; Η πλευρά των «επενδυτών», οι ΗΠΑ, η ΕΕ και το ντόπιο κεφάλαιο έχει

λάβει το μήνυμα.

Ο κόσμος της εργασίας αναζητεί το δικό του δρόμο για να πάρει πίσω όσα του έκλεψαν, όσα του αξίζουν.

Πηγή: **PRIN**